NORAKSTS
Lieta Nr.A42803509
143/AA43-0994-11/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 17.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Poķis,
tiesneses I.Amona un S.Liniņa,

piedaloties pieteicējam *A.N.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *I.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *A.N.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 1.punkta, sakarā ar *A.N.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 23.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 1.rotas jaunākais inspektors 2009.gada 6.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.050/PB852183 (turpmāk - Protokollēmums) par to, ka *A.N.* plkst.21:23, Rīgā, ar transportlīdzekli Mercedes Benz, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk - Transportlīdzeklis), stāvēja otrā rindā Aspazijas bulvārī pie nama Nr.3. Pasažieru iekāpšana un izkāpšana no minētā transportlīdzekļa nenotika.

Protokollēmumā konstatēts, ka atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta piektajā daļā. Par minēto pārkāpumu *A.N.* piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

Nepiekrītot Protokollēmumam, *A.N.* to apstrīdēja.

[2] Ar VP RRP KPP priekšnieka vietnieces 2009.gada 5.maija lēmumu Nr.1565 (turpmāk - Lēmums) Protokollēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Tā kā *A.N.* apstrīdēšanas iesniegumā neapstrīd pārkāpuma faktu, bet norāda, ka gaidījis klientu un nevarējis novietot savu transportlīdzekli TAXI stāvlaukumā, jo tas bijis aizņemts, tad apstrīdēšanas iesniegums tika izskatīts par minēto lūgumu.

[2.2] VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *V.I.* dienesta ziņojumā norādījis, ka 2009.gada 6.aprīlī

veicis dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *G.I.* Rīgā, centra rajonā. Plkst.21:23 ievērojis Transportlīdzekli, kurš bija novietots stāvēšanai Aspazijas bulvārī pie nama Nr.3, pie Nacionālās operas, otrajā rindā, kur tas ir aizliegts. Transportlīdzekļa vadītājs atradās transportlīdzekļa ārpusē un sarunājās ar saviem kolēģiem. Piebraucot pie Transportlīdzekļa, tā vadītājam tika izteikts mutisks aizrādījums, par transportlīdzekļa novietošanu neatļautā vietā. Pēc trim minūtēm atgriežoties iepriekš minētajā vietā, policijas darbinieki konstatēja, ka Transportlīdzekļa vadītājs turpina pārkāpt Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) prasības, stāvot otrajā braukšanas rindā un traucējot citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Transportlīdzekļa vadītājam *A.N.* par izdarīto pārkāpumu tika sastādīts Protokollēmums. Pārkāpums fiksēts ar video.

[2.3] 2009.gada 27.aprīlī noskatoties video ierakstu VP RRP KPP Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas nodaļas telpās, tika konstatēts, ka Protokollēmumā norādītajā laikā un vietā apstājies Transportlīdzeklis otrajā braukšanas rindā. Ir redzams, ka policijas darbinieks mutiski aizrādījis minētā transportlīdzekļa vadītājam par CSN pārkāpumu. Turpinot veikt dienesta pienākumus, policijas ekipāža plkst.21:26 atgriezās minētajā dresē un konstatēja, ka Transportlīdzekļa vadītājs atrodas tajā pašā vietā, turpinot pārkāpt CSN. Izdarītais pārkāpums, kas fiksēts ar video, ir skaidri redzams un nepārprotams.

[2.4] Materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēts sastādīt Protokollēmumu Transportlīdzekļa vadītājam *A.N.* Pamatojoties arī uz Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtajā daļā minēto, konkrētajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieka apgalvojumam, jo viņš nav tieši ieinteresēts šīs lietas iznākumā. Nav arī pamata apšaubīt policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks sniegtu nepatiesu lietas atspoguļojumu. Tādējādi konkrētajā gadījumā lielāka ticamība piešķirama policijas darbinieka ziņojumā sniegtajam lietas apstākļu izklāstam.

[2.5] Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka sastādot Protokollēmumu, VP RRP KKPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors nav norādījis izdarītā pārkāpuma LAPK 149.^{10}panta piektās daļas punktu. Proti, vajadzēja norādīt LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktu. Tomēr, ņemot vērā, ka Protokollēmumā pārkāpuma būtība ir skaidri izklāstīta, kā arī ir norādīts attiecīgais CSN 130.punkts, kurš pārkāpts un piemērota pareiza LAPK sankcija, nav uzskatāms, ka būtu pieļauts būtisks procesuāls pārkāpums, kas būtu par pamatu administratīvās lietvedības izbeigšanai, turklāt Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 72.pantā minēts, ka iestāde jebkurā laikā administratīvā akta tekstā var izlabot acīmredzamas pārrakstīšanās vai matemātiska aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību.

[2.6] Ievērojot iepriekš minēto, uzskatāms, ka Transportlīdzekļa vadītāja *A.N.*, kurš atradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, darbības LAPK 149.^{10}panta

piektās daļas 1.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādītas. Protokollēmums sastādīts un sods piemērots likumīgi un pamatoti.

[3] 2009.gada 28.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.N.* pieteikums (sūdzība) par Lēmuma atcelšanu. Sūdzībā norādīts, ka pretēji policijas inspektora *V.I.* dienesta ziņojumā minētajam, *A.N.* netika izteikts mutisks brīdinājums, kā arī Lēmumu sūdzības iesniedzējs uzskata par negodīgu. Tā kā gan Protokollēmums, gan Lēmums ir sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgs, tad saskaņā ar APL 74.panta pirmās daļas 3.punktu šāds administratīvais akts nav spēkā.

[4] VP RRP KPP rakstveida paskaidrojumā tiesai sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 23.augusta spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet *A.N.* pieteikums (sūdzība) noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktu par stāvēšanu otrajā rindā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus.

CSN 130.punkts noteic, ka transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai. Motociklus bez blakusvāģa, mopēdus un velosipēdus atļauts novietot stāvēšanai divās rindās. Savukārt saskaņā ar minēto noteikumu 1.punkta 1.40.apakšpunktu stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

[5.2] Atbilstoši LAPK 243.pantam par pierādījumiem konkrētajā lietā var kalpot Protokollēmums; *A.N.* 2009.gada 6.aprīļa paskaidrojums *(lietas 19., 35.lapa)*; VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *V.I.* 2009.gada 29.aprīļa ziņojums *(lietas 21.lapa)*; VP Rīgas KPP Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas nodaļas inspektores *A.Ž.* 2009.gada 27.aprīļa ziņojums *(lietas 22.lapa)*; videoieraksts *(lietas 24.lapa)*; *A.N.* apstrīdēšanas iesniegumā *(lietas 17.lapa)* un pieteikumā minētie paskaidrojumi.

[5.3] No *A.N.* sākotnēji (2009.gada 6.aprīlī) sniegtā paskaidrojuma izriet, ka *A.N.* jau sākotnēji nav noliedzis konstatēto administratīvo pārkāpumu, taču norādījis uz attaisnojošu iemeslu, kāpēc ir pieļāvis šādu prettiesisku rīcību. Arī apstrīdēšanas iesniegumā *A.N.* norāda, ka minētajā vietā bija apstājies ar ieslēgtu skaitītāju, jo gaidījis klientu, norādot, ka taksometru stāvvietā nebija vietas. Pieteikumā papildus norādīts, ka notikuma brīdī *A.N.* nav mutiski brīdināts.

Tādējādi tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka uz *A.N.* vadītā Transportlīdzekļa virsbūves bija izvietota taksometra atšķirības zīme. Līdz ar to secināms, ka uz minēto Transportlīdzekli pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija attiecināmas CSN ietvertās normas, kas paredz īpašus noteikumus taksometriem, piedaloties ceļu satiksmē. Taču vienlaikus tiesa konstatēja, ka CSN attiecībā par taksometru apturēšanas un stāvēšanas noteikumiem, attiecībā par CSN 130.punkta piemērošanu, nav paredzēti izņēmumi. Proti, saskaņā ar minēto noteikumu 130.punktu brauktuves malā otrajā rindā atļauts novietot tikai minētajā tiesību normā paredzētos transportlīdzekļus – motociklus bez blakusvāģa, mopēdus un velosipēdus.

[5.4] Tiesa atzina, ka no lietai pievienotā videoieraksta nepārprotami konstatējams, ka *A.N.* vadītais transportlīdzeklis-taksometrs bija apturēts pie Latvijas Nacionālās operas gan plkst.21:23, gan arī plkst.21:25, kad Valsts policijas transportlīdzeklis atkārtoti apturēts pie *A.N.* vadītā transportlīdzekļa. No lietas materiāliem, tiesas vērtējumā, nav konstatējams, ka *A.N.* vadītā transportlīdzekļa apturēšana būtu saistīta ar pasažieru iekāpšanu vai izkāpšanu vai arī kravas iekraušanu vai izkraušanu. Videomateriālā redzams, ka, Valsts policijas transportlīdzeklim apstājoties pie nama Nr.3 Rīgā, Aspazijas bulvārī, otrajā rindā stāv balts transportlīdzeklis ar taksometra atšķirības zīmi, taksometra durvis ir aizvērtas, bet plkst.21:25 videoierakstā redzams, ka *A.N.* atrodas Transportlīdzeklī vadītāja vietā. Nekādas darbības, kas liecinātu par pasažieru iekāpšanu vai izkāpšanu, kā arī par kravas pārvietošanu, no videomateriālā redzamā nav konstatējamas.

[5.5] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa atzina par pierādītu apstākli, ka 2009.gada 6.aprīlī plkst.21:23 *A.N.* vadītais Transportlīdzeklis bija apturēts Rīgā, Aspazijas bulvārī pie nama Nr.3 brauktuves malā otrajā rindā un šī apturēšana nebija saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā vai ar kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, tādējādi pārkāpjot CSN 130.punkta prasības. Līdz ar to tiesa secināja, ka policijas iestāde pamatoti saukusi *A.N.* pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 1.punktu.

[5.6] *A.N.* piemērotās tiesību normas sankcijā noteikts konstants naudas sods par šādu pārkāpumu, līdz ar ko iestādei nav piešķirta izvēles brīvība soda apmēra noteikšanā un tādēļ atbildību mīkstinošo vai pastiprinošo apstākļu izvērtējums nevar ietekmēt lēmuma rezultātu – piemērojamā soda apmēru. Tādējādi tiesa konstatēja, ka *A.N.* piemērots LAPK 149.^{10}panta piektās daļas sankcijas noteiktais administratīvais sods – naudas sods Ls 30 atbilstoši LAPK 32.panta pirmās daļas prasībām.

[5.7] Iestādei ar LAPK 21.pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Saskaņā ar LAPK 33.panta otro daļu atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē mīkstina apstākļi, kas samazina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi.

Izvērtējot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, tiesa konstatēja, ka pārkāpums izdarīts diennakts tumšajā laikā sliktas redzamības apstākļos vietā, kur ir salīdzinoši intensīva satiksme, līdz ar ko izskatāmajā gadījumā, tiesas ieskatā, nav konstatējami apstākļi, kas samazina pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, un nav pamata piemērot LAPK 33.panta otro daļu. Ievērojot minēto un lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa secināja, ka preventīvu līdzekļu piemērošana LAPK 22.pantā noteikto mērķu sasniegšanai izskatāmajā gadījumā nav lietderīga. Tādējādi secināms, ka izskatāmajā gadījumā nepastāv priekšnosacījumi, lai būtu iespējams izskatīt iespēju *A.N.* izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu.

[5.8] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, kā arī izvērtējot Lēmumu kopumā, tiesa atzina, ka Lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu, tādēļ atstājams negrozīts.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 23.augusta spriedumu *A.N.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā atbildību mīkstinošus apstākļus, proti, ka nebija traucējumu sabiedriskam un citam transportam. Kā redzams no videoieraksta, notikuma brīdī nebija intensīva transporta kustība, savukārt no policijas darbinieka puses netika izteikts mutisks aizrādījums, kā arī darbinieki nemēģināja paši visu noskaidrot notikuma vietā, bet uzreiz izrakstīja maksimālo naudas sodu, Apelācijas sūdzībā norādīts, ka notikuma vietā *A.N.* bija spiests atrasties, jo nebija citas apstāšanās vietas, lai sagaidītu pasažierus. Šobrīd *A.N.* nav materiālu iespēju nomaksāt uzlikto naudas sodu, jo nav darba. Līdz ar to apelācijas sūdzībā izteikts lūgums pārskatīt lietu un mīkstināt sodu vai to atcelt.

[7] Rakstveida paskaidrojumā apelācijas instances tiesai VP RRP KPP norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst, savukārt spriedumu uzskata par likumīgu un pamatotu. Papildus iestāde norāda, ka administratīvās lietas materiālos ir pilnībā pierādītas *A.N.* darbības CSN 130.punkta prasību pārkāpšanā. Tāpat iestāde uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav lietderīgi atbrīvot personu no administratīvā soda, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu saskaņā ar LAPK 21.pantu. Pirmkārt, minētā tiesību norma nesatur obligātu raksturu, t.i., pastāv izvēles tiesības piemērot vai nepiemērot LAPK 21.pantā deleģēto. Otrkārt, *A.N.* ar savām darbībām nepārprotami radīja satiksmes traucējumus pārējiem satiksmes dalībniekiem (vairāki transportlīdzekļi bija spiesti apbraukt minēto transportlīdzekli).

[8] Tiesas sēdē pieteicējs apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar tajā norādīto argumentāciju. Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībniekus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *A.N.* apelācijas sūdzība nav pamatota.

[10] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un pieteikumā (sūdzībā) un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai [5] un atkārtoti APL 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus nenorāda.

[11] Izvērtējot apelācijas sūdzībā papildus norādītos argumentus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst tos par nepamatotiem turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[11.1] Ar lietas materiālos esošo video ierakstu un citiem lietas materiāliem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs bija apstādinājis transportlīdzekli Mercedes Benz 200, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* brauktuves otrajā rindā iepretim Aspazijas bulvāra ēkai Nr.3.

CSN 130.panta neievērošana nav pieļaujama arī gadījumos, ja tiek gaidīti pasažieri. Līdz ar to nav nozīmes pieteicēja argumentiem par to, ka pieteicējs gaidīja pasažierus.

[11.2] Vieta, kurā *A.N.* bija apturējis transportlīdzekli, ir pietiekami plata, lai citiem satiksmes dalībniekiem būtu salīdzinoši vienkārši apbraukt otrajā rindā stāvošo transportlīdzekli. Tomēr šis arguments konkrētajā gadījumā nenorāda uz to, ka ir jāpiemēro LAPK 21.pantā paredzētais mutvārdu aizrādījums. No lietas materiāliem ir secināms, ka pieteicējam sākotnēji tika izteikts mutvārdu aizrādījums, bet tas netika ņemts vērā. Līdz ar to atbildētāja darbinieki pamatoti piemēroja sodu, kādu paredz LAPK 149.^{10}panta piektajā daļā noteiktais administratīvais sods – naudas sods Ls 30.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.^{11}panta otrās daļas 1.punktu un 286.^{14}pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 5.maija lēmumu Nr.1565 (protokols

Nr.PB852183) par *A.N.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 1.punkta, bet *A.N.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	*(paraksts)*	V.Poķis
Tiesneses	*(paraksts)*	I.Amona
	(paraksts)	S.Liniņa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis V.Poķis
Rīgā, 2011.gada 22.novembrī